

BOG

Živel je car, ki bi rad videl Boga. Poklical je predse učenjake vsega carstva in jim je rekel:

"Ukazujem vam, da mi pokažete Boga in sicer najpozneje v treh dneh! Če mi ne izpolnite želje, vas vržem v ječo!"

Učenjaki so bili v hudih skrbih. Vedeli so, da strogi car ne pozna šale. Čez tri dni so tresoč se postavili pred carjev prestol, ne da bi vedeli odgovor.

Že je hotel car izreči obsodbo, kar prihiti mladi pastir!

"Dovoli, spoštovani car, da jaz izpolnim tvojo željo!"

"Dobro," reče car, "vedi pa, da boš moral svojo predrznost plačati z življenjem, če mi ne izpolniš želje."

Pastir popelje carja na dvorišče, iztegne roko in kazoč na sonce, reče carju:

"Poglej!"

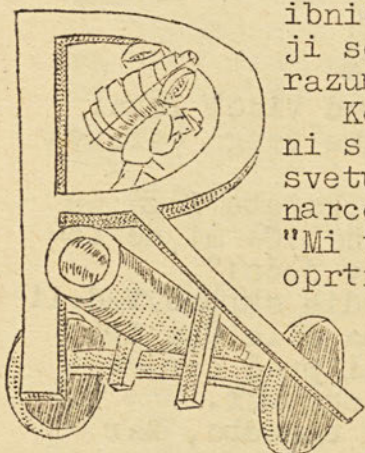
Car dvigne glavo in upre oči v sonce, pa brž okrene glavo in vzklikne:

"Ali me hočeš oslepiti. Moj oči ne morejo prenesti tolike svetlobe!"

"Ti, mogočni car," de pastir, "si hotel videti Boga pa ne moreš gledati v obraz soncu, ki je le boren drobec vsega božjega stvarstva. Kako bi mogel gledati Stvarnika samega!"

Car se je zamislil, prikimal je z glavo in bogato nagradil pastirja.

Ribniški top

Ribničani in sosednji Kočevarji se nikoli niso prav dobro razumeli med seboj.

Ko pa so pričeli Ribničani s krošnjami hoditi po svetu in si služiti lepe denarce, so rekli Kočevarji: "Mi tudi!" In so si tudi oni oprtili krošnje ter hajdi z njimi po svetu s trebuhom za kruhom.

To pa Ribničanom ni bilo všeč. Sklical je torej župan Urban občinsko sejo in povabil nanjo vse možake iz ribniške doline. Potlej so tamkaj napravili cel bojni načrt. V pečeh, kjer pečejo glinaste piskre, latvice in konjičke na pisko, so si ribniški možaki spekli glinaste puške. In so si jih zadeli na junaška ramena, si jih nabasali s fižolom in pričakovali na hribčku Jasnici Kočevarje, ki so se s krošnjo napotili po širokem svetu.

Vnela se je bitka, gromozanska bitka! Ribničani so streljali fižol iz svojih pušk in divje gledali in renčali, da bi

neljube tekmece pognali v beg. Toda fižolčki niso okrogli kakor krogle! Nič čudnega torej, če so Kočevarji končno nakresali Ribničane in jih napodili...

"Ne, tako ne bo šlo," so potlej dejali in se znova zbrali na skupen posvet. Na predlog župana Urbana so vsi ribniški možaki zgnetli iz gline velikanski top in ga spekli v peči.

Ko je bil top pečen, so ga zavlekli na vrh Jasnice. "Sedaj vam pokažemo!" so žugali proti Kočevarjem in začeli basati v lončeni top vso staro šaro: skrivljene žeblje, copate, razbite piskre, počene latvice in stare motike. Vsi so se potlej zbrali v vrsti na obeh straneh topa in župan Urban je imel slavnostni govor o zgodovinskem pomenu tega krutega orožja.

Po končanem govoru je župan stopil k topu, potegnil za vrstico in - bum! tresk! resk! ausa! joj in prejoj! - se je razletel

lončeni top in razpršil staro šaro na vse strani.

Vsi Ribničani, ki so ob straneh topa pasli zijala, so ranjeni popadali na tla. Župan Urban pa je zmagoslavno korakal med njimi ter jih tolažil: "Kaj hočete, ljubi moji, brez žrtev ni uspeha! Tu naokoli je res vse ranjeno, ampak mrtev ni nihče, hvala Bogu! Zamislite pa se samo, kakšen je učinek tega izstrelka pri Kočevarjih, kamor je bil poslan, če je že tu napravil takšno gromozansko delo! Prepričan sem, da na Kočevskem ni žive duše več!"

Tako jih je potolažil. Naložili so potlej čepinje iz raztreščenega lončenega topa na voz, pognali konje proti Ribnici in odšantali na županom Urbanom v svojo zmagovito dolino ...

Fr. Bazilij: Krompirčkove zgodbe

KROMPIRČEK GRE V SVET.

amenil sem se, dragi moji otroci, pripovedovati o srečnih letih, ko je Krompirček trgal hlače na šolskih klopeh. Toda zdi se mi, da sem izgubil nekaj listov iz svoje pripovedne torbe, ali pa mi jih je vzel kdo izmed radovednežev, ki ni mogel strpeti ter počakati tiskanih zgodb.

- .. Če ga dobite, mu odmerite pravično kaznen!
.. Petdeset mimo ušes, nič več in nič manj
mu jih privoščim.

Morda pa niso imeli v Prismodalah šole in zato ni v moji torbi ničesar o Krompirčkovem nabiranju učenosti. Če je to res, potem se odkrijem pred slehernim Prismo= dalcem. O toliki modrosti, da ji šole ni treba, pa zares že dolgo nisem slišal.

Naj bo že kakor hoče, Špeluza je bila kaj ponosna na svojega sinka. Res je prišla zaradi njegovega imena nemalokrat v zadrego, a to je ni motilo.

Staremu beraču Gobeždaču, ki je Krompirčku prerokoval šest zvrhanih košev sreče, je šla iskat pri priči klobaso v

dimnik." O, moj Krompirček bo slaven mož, Kar stoje Prismodale, še ni videlo sonce tako pametnega fanta. Če se mi posmehujejo zaradi njega, se mi zato, ker so mi nevoščljivi," se je Špeluza prepričevala.

Toda čimbolj je razmišljala o sinkovi sreči, tembolj ji je bilo jasno, da je za plotom domačega vrta ne bo mogel najti.

"Krompirček mora v svet! Bog vedi, za katerim vogalom ga čaka sreča," si je dejala in spekla veliko orehovo potico.

Špeluza je poklicala sinka, mu obesila torbo preko ramen, vanjo pa položila potico in kos svinjine ter zašila počen groš.

"Tako sem sklenila, sinček Krompirček: Sreča te čaka, ti pa doma paseš tistih mojih sedem kokoši. V svet moraš, saj prismodalska dežela ni naša njiva. Vse daljša in širša je, da ji v treh dneh menda še ne prideš do konca. Ko boš našel šest košev sreče, ki ti jih je prerokoval modri Gobeždač, se pa le spomni na svojo mater!"

"Šest košev sreče!" je zacmokal Krompirček: To pa ni karsibodi!" Ko je iz torbe zadišala potica in gnjat, ga ni več zadržalo. Skočil je čez prag in se pognal preko plota. Špeluza pa je gledala za njim in si brisala solzne oči: "Če se moj Krompirček ne bo vrnil v kočiji, z medaljo na prsih in polnim žepom cekinov, pa tudi nič ne rečem."

Krompirček pa je za plotom pojužinal potico in gnjat.

(Dalje prih.)

V šolo

Kaj me briga strma cesta,
kaj mi mari dolga pot!
Če sem zdaj še majhen šolar,
pa pozneje bom gospod.

Ves neuk nameril v šolo
prvi, plahi sem krcak.
Poln sem danes učenosti,
od glave do pet junak.

Gledajo oči veselo,
vžiga mi pogum srce,
saj pogum je in veselje,
kar ustvarja nas može.

Če je v šolo strma cesta,
bo pozneje lepa pot,
koder hodil bom po svetu
velik in učen gospod.

Uganke

1) BESEDNA UGANKA.

Lepe zvezdice z neba
padamo na mrzla tla.
Če pogreti nas želiš,
čisto vodo iz nas dobiš!

2) UGANKA V UGANKI.

$(n+2)(l+3)(g+5)(b+4)(š+1)(f+3)+(4+2)$
 $(b+4)+(h+6)(f+3)(g+1)(a+3)(b+4)+(h+6)$
 $(b+4)+(k+2)(a)(p+1)(a)+(n+2)(l+3)(u+2)$
 $(f+3)(k+2)(f+3)+(l+6)(b+4)(c+7)(l+6)$
 $(b+4)+(č+8)(p+1)(l+3)(e+2)+(k+2)(b+4)$
 $(h+6)(b+6)+(š+1)(f+3)(o+4)(a+3)(f+3)!$

3) ČUDNA PESEM.

zram ni itelirp aben z gens
amikop otsakujlk odarb z ok,
zarbo ami hus nabugan
amiz akrats ej alajšakirp.

4) ODBIRALNICA.

Zalog, penez, cigan, mikro~~b~~, uharica,
Vzemi iz vsake besede po tri zapored-
ne črke. Dajo ti odgovor.

UGANKE IZ ŠT.9.

Rešitev radi po~~manj~~kanja prostora ne
bomo objavili. Pravilnih rešitev je bilo
17.

Žreb se je nasmehnil Meršolovemu
Tinčku.